

Valikõppeaine „Meediaõpetus“

Meediaõpetus 5. ja 6. klassis

Õppe- ja kasvatuseesmärgid – meediaõpetus toetab õpilase kujunemist teabeteadlikuks inimeseks, kes tajub ja teadvustab ümbritsevat infokeskkonda, suudab seda kriitiliselt analüüsida ning toimida selles oma eesmärkide ja ühiskonnas omaksvõetud kommunikatsioonieetika järgi.

Õppeaine kirjeldus

Meediapädevus on infoühiskonnas toimetulekuks hädavajalik individuaalne suutlikkus. Meediaõpetuses teeb õpilane tutvust kõikide olemasolevate meediavormidega alates ajalehtedest kuni virtuaalkogukondadeni. Meediaõpetuses õpitakse meediasse kriitiliselt suhtuma, seda nii meedia kvaliteedi kui ka sisu täpsuse osas (näiteks võime informatsiooni hinnata, erinevate meediakanalite reklaamiga toimetulek, otsimootorite arukas kasutamine).

Õppeaines pööratakse tähelepanu sellele, et meedia on majandusharu ning selgitatakse meediakanalite omandilise kuuluvuse vahet. Tunnis läbitakse nii meediaeetika kui autoriõigustega seonduvad teemad.

Meediaõpetus on tund, kus arendatakse ka laste loomingulisust, sest lastel on võimalus ise intervjuusid teha või väikeseid videoid luua.

Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Meediapädevus on muutumas järjest tähtsamaks ka seetõttu, et suhtlemine niihästi riigi, omavalitsuse kui äriühingutega (aga ka isiklik suhtlus) toimub kasvaval määral meediumite kaudu. Et aga meediakasutus, sh meediumite valik on väga individuaalne ning et meediumid arenevad väga kiiresti, ei ole otstarbekas õpilaste konkreetseid osaoskusi kvantitatiivselt hinnata, vaid rakendada kujundava hindamise põhimõtteid õpilaste eneserefleksioonivõime parandamiseks. Ainekava kontekstis ei ole võimalik ette näha kõiki valikuid, mida õpilastel meediamastikul lähiajal teha tuleb, küll aga on võimalik arendada sotsiaalseid ja kommunikatiivseid oskusi, mille põhjal need valikud tehakse.

Õpitulemused ja õppesisu

1. Õpilane teab, mis on meedia ning millised on Eesti suuremad meediakanalid
2. Õpilane tunneb meediatekstis ära teabe otsesed allikad ja kirjeldab allika tuvastamise protsessi.
3. Õpilane eristab suunavate vihjete abil uudisteksti turundussõnumitest ja meelelahutuslikest sõnumitest.
4. Õpilane valib põhjendatult, millist infot enese kohta internetis avaldada.
5. Õpilane analüüsib reaalse suhtlusolukordade ja meediatekstide põhjal avaliku ja privaatse info eripärasid.
6. Õpilane eristab isiklike kogemusi teistelt kuulnud informatsioonist; kõneleb/kirjutab kriitilisest olukorrast kogemuspõhiselt ja oletusi vältida.
7. Õpilane hoidub isikliku info esitamisest, kui see ei ole hädavajalik; kirjeldab enda või eakaaslaste elus ette tulla võivaid olukordi (kohtumine tundmatuga elus või internetis vms), milles ta peab õigemaks informatsiooni mitte anda.
8. Õpilane leiab õpiku- ja eakohasest meediatekstist olulisemad infoaugud; sõnastab infoaukude kohta küsimusi ja nimetab allikaid, millest võiks neile vastuseid leida.
9. Õpilane kõneleb oma meediaeelistustest ja põhjendab neid.
10. Õpilane eristab faktipõhist, fantaasiapõhist ja arvamuspõhist meediateksti ja mõistab meelelahutusliku ja uudisliku meediateksti põhilisi erinevusi.
11. Õpilane leiab teda huvitava või suurema ülesande sooritamiseks vajaliku teabe teatmeteosest, täiskasvanu abiga ka meediatekstist.